

GELOVEN IN HET OOSTEN

DOOR HANS BERKHOUT

'Ik heb het goddelijke ontmoet en er was geen oordeel'

Henk Mul uit Borne is consulent voor de Wet maatschappelijke Ondersteuning en reïncarnatietherapeut. Hij had als kind een bijna-doodervaring en helpt mensen met zo'n ervaring.

Als klein kind overkwam u iets ernstigs waardoor u bijna overleed. Wat gebeurde er?
„Toen ik 4 jaar was kreeg ik een pan met 5 liter kokende melk over me heen. Ik ben met derdegraads verbrandingen naar het ziekenhuis gebracht. Terwijl de artsen voor mijn leven vochten toen ik stervende was, maakte ik bewust het moment van doodgaan en weer terugkomen mee. De bijna-doodervaring dus.”

Wat zag u toen u in de operatiekamer stervende was?
„Ik herinner me dat ik opeens boven bij het raam van de operatiekamer zat. Het was donker in die operatiekamer en ik kon de artsen zien die heel druk en in paniek bezig waren. Door het raam scheen licht en ik keek naar buiten. Daar zag ik een fantastisch mooi glooiend groen landschap met bloemen. Het was er zó mooi, dat het niet te omschrijven valt hoe mooi het was. Ik had het gevoel dat er drie mensen bij me waren. Ze zeiden tegen me: 'Je mag door het raam naar buiten, maar dan kun je niet meer terug. Je mag ook teruggaan, dan kom je er door'. Ik kreeg dus de keuze om terug te gaan of door te gaan. Ik heb het idee dat ik alle tijd kreeg om dat besluit te nemen. Op dat moment hoorde ik een zuster schreeuwen dat ik moest doorademen en ik dacht 'wat een paniek daar. En ik maakte bewust de keuze om terug te gaan in een gevoel van een groot vertrouwen.'”

Als kind bent u vele jaren ziek geweest. Heeft dat te maken gehad met uw ervaring?
„Ik was niet alleen in mijn kindertijd ziek, maar ook daarna. Tot ik in contact kwam met lotgenoten die ook bijna-doodervaringen hadden. Ik kwam bij iemand die me terugbracht naar het verleden. Zo ontdekte ik dat ik twee boodschappen had gekregen. Degenen die me vertelden dat ik terug kon gaan hadden gezegd dat ik er door zou

komen. Maar de artsen zeiden: 'Als hij erdoor komt dan wordt het wel moeilijk'. Dat heb ik onbewust onthouden en samengevoegd tot 'ik kom er altijd door, maar het wordt wel moeilijk'. Dat resulteerde in jaarlijks ziekzijn. Toen ik dát wist ging dat ziekzijn over.”

U bent hervormd opgevoed. Hoe was uw ervaring te combineren met het geloof?
„Mijn ouders waren kerkelijk heel actief voor de hervormde gemeente. Toen ik dat ongeluk overleefde werd dat een 'godswonder' genoemd. Ik was als kind vaak in conflict met dominees, zoals die keer dat ik bij een preek zat en er over hel en verdoemenis werd gesproken. Ik zei na afloop tegen de dominee dat ik God niet op die manier heb meegemaakt. Er was alleen maar liefde en het was alleen maar mooi. Er was alleen hemel en geen hel. Dat werd afgedaan met de opmerking dat ik hallucinaties had gehad. Toen het in de kerk ging over het laatste oordeel van God, ging ik daar tegenin. Ik zei tegen een dominee: 'Ik ging dood. Ik heb het goddelijke ontmoet en er was géén oordeel'. Dat werd als godslaster gezien. Feit blijft dat ik heb meegemaakt dat wanneer je sterft je iets onbeschrijflijk prachtigs meemaakt, dat je wordt opgewacht en dat je zelfs een keuze krijgt. Niet dat je wordt veroordeeld. Die mening zorgde er voor dat ik op de

zondagschool veel op de gang heb gestaan.”

U wilt als therapeut mensen met een bijna-doodervaring helpen. Als het zo'n mooie ervaring is, is dat dan nodig?
„Ik heb een positieve ervaring gehad. Maar er zijn ook mensen met een negatieve. Mensen die zeg maar in de tunnel blijven steken. Of die niet naar het einde durfden te kijken of nét een seconde te vroeg omdraiden en het licht niet zagen voordat ze terugkeerden in het leven. Er zijn ook mensen die tussen reanimaties door geweldig in paniek waren of een enorme angst overhielden en zich niets herinneren. Die probeer ik te helpen met het teruggaan naar het moment dat ze bijna stierven en nu inzicht laten krijgen in de kracht, die ze daar uit kunnen putten.”

Weet u nu zeker wie God is door uw ervaring?
„Nee, dat weet ik niet. Maar ik weet wél dat er iets is dat zo liefdevol is, dat het niet te beschrijven valt. Ik heb me door mijn ervaring verdiept in het geloof, waardoor dogma's van de kerkgenootschappen steeds meer schuren. Ik weet dat iedereen wordt opgewacht en dat wanneer je bij God, of hoe je het ook noemt, je hand ophoudt je die gevuld krijgt. Ik denk dat we door van het oorspronkelijk geloof een wetenschap te maken, we daarmee de ziel van het geloof eruit hebben gehaald.”

Henk Mul van Multherapie.nl

foto Lars Smook